

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/97/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206630
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5617206630.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu Ing. E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/X, T. F., zastúpený JUDr. Dagmar Burdovou, advokátkou so sídlom J. XXXX, N. Y., za účasti intervenientov: 1/ Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, N. I. a 2/ L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, N. I., obaja intervenienti zastúpení JUDr. Katarínou Geškovou, PhD., advokátkou so sídlom W. I. XX/X, N. Y., proti žalovaným: 1/ Ing. E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, F., 2/ CREDITORS s.r.o., so sídlom Mozartova 27, Bratislava, IČO: 43 891 870, zastúpený HARGAŠ LEGAL, s. r. o., so sídlom Laskomerského 149/6, Bratislava, IČO: 47 251 361, 3/ Treky s.r.o., so sídlom Socovce 15, IČO: 50 343 696, 4/ Ing. K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/X, F., žalovaní 1/ a 4/ zastúpení Consilior Iuris s.r.o., so sídlom Radlinského 51, Bratislava, IČO: 47 231 157, o určenie neplatnosti dražby, na odvolanie žalobcu a intervenientov proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 20C/37/2017-304 zo dňa 12. apríla 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/ až 4/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol s tým, že žalovaným 1/ až 4/ priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2) Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Mal za to, že žaloba o určenie neplatnosti dražby je procesne prípustná v zmysle § 137 písm. d/ CSP. Žalobca sa domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktorá sa uskutočnila dňa 28.06.2017, žalobou podanou dňa 27.09.2017, teda v zákonnej lehote v zmysle ust. § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách. V zmysle tohto ustanovenia má žalobca v konaní o určenie neplatnosti dražby predovšetkým povinnosť tvrdenia, ktoré v sebe zahŕňa uvedenie konkrétneho dôvodu, pre ktorý by mala byť dražba neplatná a súčasne uvedenie konkrétneho porušenia práva žalobcu, teda povinnosť tvrdenia nemôže byť založená iba na všeobecnom tvrdení neplatnosti dražby. Rozpor v žalobcových tvrdeniach, ktoré mali byť dôvodom neplatnosti dražby videl v časti, v ktorej tvrdil, že žalovaný 1/ nie je záložným veriteľom, pretože pohľadávka neexistovala a zároveň tvrdil, že žalovaný 1/, pokiaľ urobil vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, je za toto vyhlásenie zodpovedný. Akékoľvek dotknutie na svojich právach žalobca v žalobe neuviedol, ani v konaní netvrdil. Nemal pochybnosti o existencii pohľadávky žalovaného 1/, ktorý sa stal záložným veriteľom zo zmluvy poskytnutí úveru Q. č. U 05251-06 zo dňa 03.02.2006 práve uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky s pôvodným veriteľom, U., a.s. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o nedostatku legitimácie žalovaného 1/ na výkon záložného práva (uvedené skutočnosti už boli konštatované aj v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn.

10C/208/2016). Zmluvu o postúpení pohľadávky považoval za platný právny úkon. Nevzhladal rozpor zmluvy o postúpení pohľadávky s dobrými mravmi, keď navyše podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (vrátane záložného práva zabezpečujúceho postupovanú pohľadávkou). Žalovaný 1/ pri preukazovaní toho, ako dospel k celkovej sume pohľadávky, sa odvolal na dojednania zmluvy o úvere a príslušenstvo pohľadávky vyčíslil podľa zmluvných dojednaní (úrok 8,3 % ročne) a cenníka U., a.s. platného v čase uzavretia zmluvy (úrok z omeškania 2 % mesačne z dlžnej sumy). Mal za to, že nemožno namietat' neplatnosť dražby z dôvodu prí'p. nesprávnosti vyhlásenia za 'loz'ne'ho veriteľ'a o pravosti, vý's'ke a splatnosti pohľadávkvy, pre ktoru' navrhoval vy'kon za'loz'ne'ho pra'va. Na'mietku žalobcu, z'e pokiaľ je stanovená vy's'ka pohľadávkvy nesprá'vna, ma' ta'to skutoc'nosť za následok neplatnosť dražby, vyhodnotil ako nedo'vodnu'. Poukázal na to, že žalobca ako záložca nie je totožný s obligačnými dlžníkmi a žalobcovi ako záložcovi z dôvodu, že nie je účastníkom zmluvného vzťahu zo zmluvy o úvere, ktorým sú na strane dlžníkov Y. V. a L. V., uvedené právo namietat' výšku pohľadávky ani neprislúcha. Ani procesná obrana intervenientov neodôvodňuje vyhlásenie dražby za neplatnú. Pokiaľ intervenienti tvrdili, že zmluva o poskytnutí úveru Q. číslo U 05251-06 je spotrebiteľským úverom a keďže neobsahuje náležitosti podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, je potrebné túto zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov konštatoval, že táto zmluva je vylúčená z pôsobnosti uvedeného zákona. Intervenienti vo svojej obrane tvrdili skutočnosti, ktoré sa netýkajú porušenia zákona o dobrovoľných dražbách a boli by tvrdeniami vhodnými do iného konania iniciovaného či už z ich strany alebo zo strany veriteľa ohľadom ich vzájomných práv a povinností vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu založeného zmluvou o poskytnutí úveru. Nakoľko nebolo zistené porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách ani na základe skutkových tvrdení žalobcu, tvrdení intervenientov, ani na základe iných okolností, ktoré by zistil, a ktoré by súčasne mali za následok zásah do práv žalobcu a umožňovali by vyhlásiť dražbu za neplatnú, žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobca a intervenienti z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP, v ktorom žiadali o zmenu napadnutého rozhodnutia tak, aby súd žalobe vyhovel. Namietali neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky z dôvodu zániku dlhu pred postúpením, z dôvodu rozporu s dohodou medzi veriteľom a dlžníkom s poukazom na ust. § 525 ods. 2 OZ a na čl. VII bod 39 Obchodných podmienok U., a.s., z dôvodu, že zmenou veriteľa dôjde k zmene obsahu pohľadávky s poukazom na ust. § 525 ods. 1 OZ a na relevantné rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 103/2016-17, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia rozporu s dobrými mravmi a z dôvodu porušenia ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Mali za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil otázky týkajúce sa doručenia výziev v rozpore s Obchodnými podmienkami, doručovania výziev prostredníctvom Consumer Finance Holding a všeobecnej nemožnosti postúpiť pohľadávkou zo spotrebiteľskej zmluvy bez súhlasu spotrebiteľa. Ďalej namietali, že súd nevykonal v rámci konania o neplatnosť dražby prieskum neprijateľných zmluvných podmienok a že závery súdu sú v rozpore s elementárnou logikou. Rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené, bolo prekvapivé.

4) K podanému odvolaniu žalovaní 1/ a 4/ doručili vyjadrenie, v ktorom navrhli, aby Krajský súd v Žiline napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdil. Tvrdenie v odvolaní, že plnenie žalovaného 1/ nie je možné pričítať záväzku, ktorý v čase jeho plnenia neexistoval považoval za irelevantné. Žalobca a intervenienti účelovo poukázali na časť rozhodnutia Ústavného súdu, ktoré je spolu s ich tvrdeniami pre danú vec taktiež irelevantné. Mali za to, že postúpením pohľadávky sa nijako nezmenil jej obsah, nakoľko žalobcovi a intervenientom ostali tie isté právom regulované možnosti obrany s tým, že žalovaný 1/ si pri výkone záložného práva uspokojil pohľadávkou v rozsahu, v ktorom ho oprávňovali podklady poskytnuté bankou. Popreli tvrdenia intervenientov, že by mali postavenie spotrebiteľov, keďže Zmluva o úvere bola absolútnym obchodom v zmysle ust. § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Ustanovenie bolo prelomené všeobecnou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 52 ods. 2 OZ, ktorá bola zakomponovaná až zákonom č. 102/2014 Z.z., ktorým bolo novelizované ust. § 52 ods. 2 OZ, pričom tento zákon nadobudol účinnosť 01.04.2015. Odvolatelia mali dostatok času na využitie prostriedkov procesného útoku a tieto svoje oprávnenia mohli využiť. Ak intervenienti namietali doručovanie výziev prostredníctvom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., toto považovali za bezpredmetné, nakoľko v zmysle Zmluvy o úvere ako aj v zmysle obchodných podmienok táto spoločnosť vykonávala sprostredkovateľa, a teda U., a.s. vykovala všetky úkony smerujúce k zákonnému vymoženiu pohľadávky voči intervenientom. Čo sa týka námietky nesprávneho vyčíslenia výšky pohľadávky voči intervenientom uviedol, že vyčíslenie, ktoré je uvedené v zmluve o postúpení pohľadávky predstavuje dohodnutú cenu za jej postúpenie, pričom žalovaný 1/ nie je viazaný touto cenou za postúpenie, resp. vyčíslením banky v čase postúpenia, ale

skutočným stavom, ktorý vyplýva z podkladov, ktoré mu boli po postúpení poskytnuté. Záverom uviedol, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby o neplatnosť dražby z dôvodov ním uvádzaných v zmysle ustanovení zákona č. 527/2002 Z.z. a rovnako vyčíslenie príslušenstva a vôbec pohľadávky, ktorá bola vymáhaná na dobrovoľnej dražbe nemá vplyv na platnosť dobrovoľnej dražby.

5) Žalobca a intervenienti sa k vyjadreniu žalovaných 1/ a 4/ k odvolaniu vyjadrili v tom zmysle, že trvajú na svojich argumentoch s tým, že poukázali na skutočnosť, že súd prvej inštancie nepostupoval v konaní tak, akoby išlo o spotrebiteľský spor. Z toho dôvodu im vyrubil súdny poplatok za odvolanie. Títo podali sťažnosť, ktorej konajúca sudkyňa vyhovelá, čím prisvedčila záveru, že ide o spotrebiteľský spor. Spotrebiteľská zmluva bola v čase uzatvorenia Zmluvy o poskytnutí úveru legislatívne upravená v ust. § 23a zákona č. 634/1992 o ochrane spotrebiteľa.

6) Žalovaní 1/ a 4/ k vyššie uvedenému vyjadreniu uviedli, že oslobodenie žalobcu a intervenientov spod súdneho poplatku je v rozpore s platnou právnou úpravou, nakoľko označenie sporu za spotrebiteľský by znamenalo retroaktívnu aplikáciu práva. V danej veci nie je možné aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských sporoch, nakoľko išlo a ide o obchodnoprávny vzťah z dôvodov uvedených vo vyjadrení k odvolaniu. Odvolatelia nesprávne interpretujú ust. § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko ust. § 261 ods. Obchodného zákonníka nepripúšťa žiadnu výnimku spod jeho aplikácie.

7) Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8) Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania odvolatelia - žalobca a intervenienti, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP) keďže odvolatelia vo svojom odvolaní neuviedli žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil.

9) Pokiaľ odvolatelia v odvolaní rozporovali právne závery súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí ohľadom legitímácie žalovaného na výkon záložného práva, je potrebné zdôrazniť, že s týmito otázkami sa súd prvej inštancie dostatočným spôsobom vysporiadal, pričom s uvedenými tvrdeniami sa zaoberal aj Okresný súd Liptovský Mikuláš v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/208/2016 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto ani odvolaciemu súdu neprináleží tieto vyhodnotiť iným spôsobom.

10) Čo sa týka odvolaním namietanej kvalifikácie úveru poskytnutého na základe Q. č. U 05251-06 zo dňa 03.02.2006, keď odvolatelia mali za to, že sa jedná o spotrebiteľský úver a že v zmluva o úvere obsahuje neprijateľné podmienky, a preto je neplatná ako celok, ani s týmito sa nebolo možné stotožniť. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že nakoľko z predmetnej zmluvy vyplýva, že banka sa zaviazala poskytnúť dlžníkom peňažné prostriedky ako účelový úver na rekonštrukciu nehnuteľnosti (ktorá skutočnosť v konaní nebola vyvrátená) zmluva je vylúčená z pôsobnosti zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov a to s poukazom na ust. § 1 ods. 2 písm. a) citovaného zákona.

11) Krajský súd neuznajúc dôvodnosť právnej argumentácie odvolateľov, konštatujúc vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, rozsudok, vrátane výroku o trovách konania, ako vecne správny potvrdil.

12) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaní 1/ a 4/ mali v odvolacom konaní úspech, a preto majú nárok na náhradu trov tohto konania.

13) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).